

7. Jun. 1845

FACTS

Date:

7. Jun. 1845

Page number:

Dagbog E, side 23-24

TRANSCRIPTION

Altona 7 Juny Løverdag

Jeg har seet saameget idag i Altona og Hamburg, at det er umuligt for mig at opskrive; men et Par Kunstnere har jeg truffet, hvis Bekjendtskab det glæder mig at have gjort. Det er Bottomly,¹ Specter² og Kaufmann.³ Den første kommer lige tilbage fra Rom, hvor han har levet sammen med Jerichau⁴ og Læssøe⁵; han er en dygtig Dyremaler, fornemmelig finder jeg hans Studier undertiden fortreffelige. Paa en lille Udstilling, som netop nu er aaben her var to Billeder af ham og flere af Kaufmann, hvoriblandt især eet interesserede mig: en Skimmel er rendt væk og kommer nu ansættende i fuld Fart ud af Billedet mod Tilskueren; en Karl render efter og en Smed i Baggrunden følger med meget Liv dens Bevægelser, skjøndt selv ganske ubevægelig. Høns og Børn flygte til højre og venstre – det er et rart lille Billed. – Hans og Bottomly's Ting interesserede mig meest; der var et Billed af Fernley:⁶ en norsk Egn – ikke betydeligt, og et lille Billed af Marstrand:⁷ den syngende Italiener paa Trappen; om det er det samme, jeg har seet i Kjøbenhavn, saa behagede det mig bedre der, end her, men det troer jeg rigtignok ikke. – Det nye Hamburg⁸ er med al sin Elegance dog temmelig trivielt, og jeg veed ikke om jeg i denne Masse saae mere end et Par Huse, som behagede mig; men den Mængde af nye •24• Bygninger overvælder een reent. De gamle krumme Gader og mudrede Fleets ere dog maleriske. Saa og de mangfoldig forskellige Fragtvogne. Ogsaa Vierländerinderne see godt ud, naar de bare ikke havde disse naragtige Straahatte paa Hovedet. Hamburger Berg⁹ er ikke som jeg havde troet: en øde Plads med usle Barakker, men en net, bred Gade med Alleer til begge Sider. Udsigterne over Elben deilige og Havnen imponerende for en Kjøbenhavner, som ikke er vant til en saadan Skov af Master og Taugværk. – Jeg har idag forladt mit Gjestgiversted og flyttet hen til Justitsraad Freund,¹⁰ Myntdirektøren, som er en meget venlig, jevn og ligefrem Mand, der har en elskværdig Familie. Imorgen vilde jeg gjerne videre, om jeg blot kan komme til Bremen. Her kan jeg endnu med Friends tale dansk, men hos Bottomlys, hvor jeg spiiste, langskægget og i Dyffels Frakke, gik det, som overalt her ellers, paa tydsk. Mit største Uheld paa Reisen har hidtil været: at da jeg idag kørte paa en Omnibus, ovenpaa, har formodentlig min røde Hue i den Grad vakt en ædel Hamburgers Harm: at han sendte mig en Kartoffel ganske eftertrykkelig paa Knæet; jeg modtog denne Udmærkelse meget beskedent og aldeles ubevægelig, saa smaat glædende mig over: at den gik min Næse forbi. – Nu! det var dog altid en Opmærksomhed! –

¹ John William Bottomley (1816-1900), tysk-britisk dyremaler, der som nær ven af Lundbyes akademikammerat J.A. Jerichau havde opholdt sig i Rom fra 1838 til foråret 1845.

² Otto Speckter (1807-1871), tysk maler og grafiker, der navnlig havde haft succes med sine illustrationer til William Heys Fünfzig Fabeln für Kinder (1833) og Noch fünfzig Fabeln für Kinder (1837). Lundbye kendte de danske udgaver af disse fabelsamlinger fra sit eget arbejde med at illustrere H.V. Kaalunds Fabler for Børn (1845).

³ Hermann Kauffmann (1808-1889), tysk genre- og landskabsmaler og grafiker.

⁴ Lundbyes nære ven, billedhuggeren Jens Adolf Jerichau (1816-1883), der havde opholdt sig i Rom siden 1838.

⁵ Landskabsmaleren Thorald Læssøe (1816-1878), der havde opholdt sig i Italien siden 1844.

⁶ Den norske landskabsmaler Thomas Fearnley (1802-1842).

⁷ Wilhelm Marstrand (1810-1873).

⁸ Dvs. de nyopførte bydele efter den ødelæggende bybrand i maj 1842, se dagbogen 9. maj 1842.

⁹ Hamburger Berg var området mellem Hamburg og Altona, som på dette tidspunkt var ved at blive udviklet til forstadsområdet St. Pauli.

¹⁰ Johan Frederik Freund (1785-1857), kongelig møntmester i Altona og bror til billedhuggeren Hermann Ernst Freund.

Altona 17 Junij. Lørdag.

Jeg har endt samlet idag i Altona og Hamborg, at
det er immidlertid for mig at opskrive; men et Par
Kunstnere har jeg truffet, hvis Bekendtskab det glæder
mig at have gjort. Det er Bottomley, Spilten og
Hauptmann. Den første kommer lige tilbage fra
Rom, hvor han har levet sammen med Friedrich
Lassalle; han er en dygtig Dyremaler, fornemmelig
finder jeg hans Studier imidlertid fortreffelige.
Paa en lille Udsælling, som netop nu er rettet
hvor var to Billeder af ham og flere af Haupt-
mann, hvoriblandt især et interesserede mig:
en Skionmel er vendt væk og kommer ind
ansættende i fuld Fart ind af Billedet med
Tilskuere; en Karl reudes efter og en Smid
i Baggrunden følger med meget Liv den Be-
rægtelse, skøndt selv ganske ubetydelig. Høns
og Børn flygte til højre og venstre - det er et
rart lille Billede. - Hans og Bottomley's Ting
interesserede mig mest; der var et Billede af
Førstløj: en norsk Ege - ikke betydelig, og et
lille Billede af Marstrand: den syngende Itali-
ener paa Trappen; og det er det samme, jeg har
set i Kjøbenhavn, som betragtede det mig lækker
som end her, men det trækker jeg rigtig nok ikke. -
Det mig Hamborg er med al sin Elegance dog
temmelig trivial, og jeg ved ved ikke om jeg
denne Masse saa mere end et Par Klude, som
betagede mig; men den Mængde af mig

Bygningerne overvældede een rent. De gamle
krumme Gader og mindede Fleets ere dog
maleriske. Saa og de mangfoldige forskjellige
Faagtvogne. Og saa Vierländerin derue see godt
ind - naar du hore ikke havde di so v. mar agtigt Straa
høtte paa Plaaedet. Hamburges Berg er ikke som
ji havde troet: en ide Plads med isle Barakker,
men en net, bred Gade med Allew til begge
Sider. Mds. glemmer saue Elbeu derlige og
klarene imponerende for en Kjøben havner,
som ikke er vant til en saadan Skov af Master
og Taingceerck. - Jy har idag forladt mit
Gjæstgiversted og flyttet hew til Jistts saad Fræind,
Mynt Directoren, som er en meget venlig, jevn
og ligefrem Mand, der har en elskovendij Fa
milie. Om aften vilde ji gjerne vide, om
ji blot kan komme til Bremen. Hec kan
ji endni med Fræinds tale dansk, men har
Batterndige, hvor ji spiste, laugsættet og
dyffels Frakke, gik det, som overalt her ellers,
paa tydsck. Mit største Wheld paa Reisen har
det bidt til været: at da ji idag kjorte paa en
Omanibus, overpaa, har fermodentlig min
røde Hæue i den Grad aakt en ædel Hambur
gers Klamm: at han sendte mig en Kartoffel
ganske efter trykkelig paa Vinæck; ji maatte
saaue Md markere meget beskedent og aldeles
inkehægelig, saasmaaet gledende mig over: at
den gik min Nase forbi. Nu! det var
dog altid en Opmarkenhed! —